

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/70/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010598
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123010598.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. septembra 2023 prejednal odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín a odvolanie poškodených A. B., C. B. a D. E., v trestnej veci obžalovaného F. B., nar. X.X.XXXX v D. G., trvale bytom D. – H. I. XXX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Tk/1/2023 zo dňa 27.6.2023 a takto jednomyseľne

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný F. B. pri nezmenenom výroku o vine odsudzuje podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie poškodených A. B., C. B. a D. E. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Tk/1/2023 zo dňa 27.6.2023 bol obžalovaný F. B. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c) Tr. zák. a § 140 písm. f) Tr. zák., pretože

v presne nezistenom čase po 20:00 hodine dňa 18.11.2022 v obývacej izbe dolnej časti rodinného domu č. XXX v obci D. – H., usmrtil C. B., a to tak, že po tom ako mu C. B. nechcela vrátiť 15,- Eur, ktoré jej obžalovaný F. B. zaplatil za dva dobrovoľné pohlavné styky, pri ktorých však nedošlo u obžalovaného F. B. k vyvrcholeniu, tak obžalovaný F. B. jej násilím vyzliekol rifle a košeľu, pričom sklonený nad poškodenou C. B. ju začal škrtiť oboma rukami okolo krku, čo trvalo približne 3-9 minút, nebohá C. B. kričala, odtláčala obžalovaného, až začala chrčať, vtedy jej obžalovaný F. B. vložil prsty svojej pravej ruky do vagíny, pričom ich opakovane do nej zasúval vysokou intenzitou a súčasne jej ľavou rukou tlačil zvrchu na hrdlo, pričom išlo o stisk veľkej intenzity, ktorý viedol jednak k vysunutiu koreňa jazyka dozadu a nahor do oblasti hrtanového vchodu, ktorý sa tým uzavrel, ako aj k priamemu pritlačeniu hltana aj

hrtana proti krčnej chrbtici a k stlačeniu štítnej chrupavky a jazyčky, ktorá sa týmto stiskom zlomila v oblasti pravého veľkého rohu jazyčky, potom čo prestala poškodená dýchať, jej obžalovaný pustil hrdlo a vybral prsty z vagíny, čím obžalovaný F. B. poškodenej C. B. uvedeným konaním spôsobil početné krvné podliatiny na krku, odreninu krku, bodkovité krvácania pod spojivkami očných guľí, bodkovité krvácania na vnútornej strane kožných pokrývok lebky, početné ložiská zakrvácania do krčných svalov - viac na pravej strane krku, zlomeninu pravého veľkého rohu jazyčky, drobné zakrvácania do sliznice hrtana, výrazné rozšírenie pravej komory srdca, krvné výrony na zadnej stene ľavej komory srdca, diskkrétne bodkovité krvné výrony pod podplúčnicou pľúc, okrajové nosa, odreninu na ľavom lakti, odreninu strednej časti chrbta, zmliaždenie kože v krížovej oblasti, odreniny na ľavej bočnej strane bedra a sedacej oblasti, početné krvné podliatiny na predkoleniach, výtok krvi z pošvy, tri tržné rany sliznice vo vstupe do pošvy, zmliaždenie, čím spôsobil poškodenej C. B. na krku kompresívne mechanické násilie charakteru hrdúsenia so známkami dusenia, čo malo za následok smrť poškodenej C. B., trvale bytom F. D. G., ktoré nebolo možné zvrátiť ani prípadným včasným poskytnutím lekárskej pomoci.

Bol za to odsúdený podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), 37 písm. m) a 38 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. mu bolo zároveň uložené ochranné sexuologické a ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 2 roky. Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. bol zaviazaný nahradiť poškodenému A. B. škodu vo výške 1.344,25 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol tento poškodený odkázaný so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodené D. E. a C. B. odkázané s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote prokurátor napadol odvolaním čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného a poškodení čo do výroku o náhrade škody v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že nesúhlasí s postupom súdu prvého stupňa, keď obžalovanému mimoriadne znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Poukázal na to, že obžalovaný nie je prvopáchateľ a teraz stíhaného obzvlášť závažného zločinu sa dopustil práve v skúšobnej dobe podmieňačného prepustenia z výkonu predchádzajúceho trestu, trest tak nespĺnil svoj prevýchovný účel. Navyiac aj v minulosti sa už opakovane dopustil spáchania trestného činu pod vplyvom návykovej látky. Ďalej uviedol, že podľa záverov znaleckého dokazovania smrť u nebohej poškodenej nastala obzvlášť surovým a trýznivým spôsobom, keď celý proces dusenia pri škrtení trval okolo 3 – 5 minút, maximálne do 6 – 9 minút. Dodal, že v prípade obžalovaného ide o agresívnu osobu, ktorá sa pod vplyvom alkoholu dopúšťala aj voči iným osobám fyzických útokov. Z uvedených dôvodov považoval trest uložený súdom prvého stupňa za neprimerane mierny až benevolentný vzhľadom na doterajší život obžalovaného, ako aj závažnosť spáchanej trestnej činnosti. Takto uložený neprimerane mierny trest by nenaplnil ani funkciu generálnej prevencie. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému prísnejší nepodmieňačný trest odňatia slobody, prípadne aj bez použitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu.

Poškodení v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom splnomocnenca uviedli, že neexistoval dôvod nepriznať im náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú si riadne a včas uplatnili v zmysle § 46 ods. 3 Tr. por. V predmetnej veci boli skutkom s neodstrániteľným následkom porušené ich práva na rodinný život, vytváranie a pretrvávanie rodinných a citových väzieb. Matka prišla o dcéru a súrodenci o sestru. Ďalej uviedli, že je pravdou, že použili zákon č. 274/2017 Z.z., avšak tento použili iba na výpočet nemajetkovej ujmy, nie na jej uplatnenie. Nárok si uplatnili podľa § 46 ods. 3 Tr. por., preto súd bol oprávnený o tomto nároku rozhodnúť a správna nebola úvaha súdu prvého stupňa, že o návrhu musí rozhodnúť Ministerstvo spravodlivosti SR. Vzhľadom k tomu navrhli, aby odvolací súd zmenil výrok o náhrade škody tak, že obžalovaného zaviazal k náhrade nimi uplatnenej nemajetkovej ujmy.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom obhajcu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol. Poukázal na to, že súd prvého stupňa správne prihliadol, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal, túto úprimne oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania

skutku, ktorá okolnosť bola dôvodom na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod zákonnú dolnú hranicu trestnej sadzby. Súd prvého stupňa pri uložení trestu vo výmere 17 rokov zohľadnil aj tú skutočnosť, že trestnú činnosť spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. Súd prvého stupňa tak pri ukladaní trestu postupoval správne a zákonne, v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, jeho osobu, na okolnosti spáchania skutku, na účel trestu, ako aj na možnosti jeho nápravy.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu poškodených prostredníctvom obhajcu uviedol, že napadnutý rozsudok vo výrokoch o náhrade škody považuje za správny, vzhľadom k tomu navrhol odvolanie poškodených ako nedôvodné zamietnuť. Uviedol, že súd prvého stupňa poškodených správne odkázal s nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy na civilný proces z dôvodu, že nárok na odškodnenie obete násilného trestného činu podľa zákona č. 274/2017 Z.z. vzniká až keď v trestnom konaní nadobudol právoplatnosť odsudzujúci rozsudok, pričom o tomto nároku rozhoduje Ministerstvo spravodlivosti SR.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečných návrhov:

- Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry sa v celom rozsahu pridrižoval konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania podriadeného prokurátora. Rozhodnutie o odvolaní poškodených ponechal na úvahu odvolacieho súdu.
- Splnomocnenec poškodených sa v plnom rozsahu pridrižoval písomných dôvodov odvolania a konečného návrhu v nich uvedeného. Rozhodnutie o odvolaní prokurátora ponechal na úvahu odvolacieho súdu.
- Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora, ako aj poškodených ako nedôvodné zamietnuť.
- Obžalovaný súhlasil s tým, čo uviedol jeho obhajca a dodal, že ho to mrzí, ale už sa to nedá napraviť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (o treste a náhrade škody), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie poškodených naopak dôvodné nie je.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaniach vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania prokurátora bola neprimeraná miernosť uloženého trestu odňatia slobody obžalovanému.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený, pričom na odsúdenie je potrebné prihliadať. Ďalej zistil aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., že obžalovaný vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní napomáhal príslušnému orgánu, avšak vzhľadom k mimoriadnemu zníženiu trestu pod zákonnú dolnú hranicu trestnej sadzby túto poľahčujúcu okolnosť obžalovanému nepriznal. Vzhľadom k tomu ukladal obžalovanému trest pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák., pričom pri prihliadnutí k všetkým zásadám pre ukládanie trestov v zmysle § 34 Tr. zák. za zákonný, ale aj primeraný považoval trest odňatia slobody mimoriadne znížený na výmeru 17 rokov odňatia slobody.

Odvolací súd úvodom uvádza, že sa v zásade stotožnil s názorom súdu prvého stupňa pokiaľ ide o správne určené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Hoci odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody aj podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., súd prvého stupňa správne zistil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností u obžalovaného, nielen podľa § 36 písm. l) Tr.

zák. (priznanie a úprimné oľutovanie trestného činu), ale aj podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie súdu pri urobení vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní), ktorú však vzhľadom na mimoriadne zníženie trestu pod zákonnú dolnú hranicu trestnej sadzby nepriznal.

Odvolačný súd vzhľadom k tomu, že dospel k odlišnému záveru o potrebe ukladania trestu iba v rámci zákonnej trestnej sadzby, bez mimoriadneho znížovania trestu, zistil u obžalovaného dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste z dôvodu jeho nesprávnosti (§ 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.), ale aj neprimeranosti (§ 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por.).

Odvolačný súd na rozdiel od názoru súdu prvého stupňa po preskúmaní napadnutého výroku o treste dospel k záveru, že u obžalovaného vzhľadom ku všetkým zásadám pre ukladanie trestov uvedeným v § 34 Tr. zák. neprichádza do úvahy ukladanie trestu odňatia slobody mimoriadne zníženého pod zákonnú dolnú hranicu trestnej sadzby, pretože takýto trest vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného nepostačuje na zabezpečenie ochrany spoločnosti. Z uvedených dôvodov bolo potom namieste priznať obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., vzhľadom k tomu, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, čím u neho vzhľadom k zisteniu jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený, prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi (2:1).

Odvolačný súd len pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (ako na napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu či pomermi páchatela môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Takýto postup je v súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017.

Odvolačný súd ďalej uvádza, že sa na druhej strane ale stotožnil s odvolacou námietkou prokurátora o neprimeranej miernosti uloženého trestu odňatia slobody. Aj podľa názoru odvolacieho súdu trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa nedostatočne zohľadňuje závažnosť stíhaného trestného činu, okolnosti a spôsob jeho spáchania, osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci život a možnosti jeho nápravy.

V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že obžalovaný sa dopustil spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pričom znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty v zmysle odseku 2 naplnil až dvakrát. Tento trestný čin spáchal nielen závažnejším spôsobom konania – surovým a trýznivým spôsobom (škrtenie poškodenej po dobu niekoľkých minút), ale aj z osobitného motívu – sexuálneho motívu. V tomto smere je potrebné dodať, že poškodená sa pred smrťou bránila sexuálnej agresii obžalovaného (odtláčala ho, kopala ho) a zomrela v podstate „len“ preto, že sa slobodne rozhodla, že s obžalovaným už nechce mať ďalší intímny pomer.

Ďalej odvolací súd poukazuje na to, že obžalovaný sa obzvlášť závažného zločinu vraždy dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody z odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/86/2020, ktorým bol uznaný za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., za tieto tri úmyselné prečiny mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol dňa 2.7.2021 podmienenčne prepustený so skúšobnou dobou v trvaní dva roky a tiež s uložením zákazu požívania alkoholických nápojov, pričom mal v základnom trestnom konaní uložené navyše aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Pokiaľ ide o toto predchádzajúce odsúdenie, je potrebné zdôrazniť, že prečinu nebezpečného vyhrážania sa obžalovaný dopustil až dvakrát (spáchal dva samostatné skutky), pričom tak konal pod vplyvom alkoholu. V jednom prípade sa vyhrážal zabitím inej osobe a túto aj škrtil a v druhom prípade sa opakovane vyhrážal inej osobe, a to aj so zbraňou, so sekerou v ruke.

Z uvedeného vyplýva, že na obžalovaného už bolo v nedávnej minulosti pôsobené výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody za také násilné konanie (vyhrážanie spojené so škrtením), ktoré je totožné so spôsobom spáchania teraz stíhaného skutku.

Naviac odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že obžalovaný sa obzvlášť závažného zločinu vraždy dopustil opätovne pod vplyvom alkoholu, a to v čase, keď mal uložený zákaz požívania alkoholických nápojov v rámci podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a súčasne aj v čase, keď mal uložené ochranné protialkoholické liečenie.

U obžalovaného je tak nevyhnutné zdôrazniť jeho zjavne úplne ľahkovážny postoj nielen k uloženému zákazu požívania alkoholických nápojov, ale aj k ochrannému protialkoholickému liečeniu. Obžalovaný totiž v čase spáchania skutku nebol výrazne pod vplyvom alkoholu prvýkrát od podmieneného prepustenia, ale ako sám uvádzal, alkohol pil v podstate pravidelne cez víkendy.

Obžalovaný tak vzhľadom na predchádzajúce skúsenosti s požívaním alkoholu a vedomosťou o svojom agresívnom správaní sa pod jeho vplyvom bol tak „časovanou bombou“, ktorá nanešťastie „vybuchla“ a poškodenej spôsobila tak povediac „hroznú smrť.“

Odvolací súd dodáva, že práve alkohol „zohral podstatnú úlohu“ aj v prípade teraz stíhaného skutku u obžalovaného, keď podľa záverov znaleckého dokazovania bol práve alkohol u obžalovaného spúšťačom sexuálnej deviácie agresívnej povahy, ktorá sa ním demaskovala.

Odvolací súd vyhodnotil preto osobu obžalovaného vzhľadom na jeho predchádzajúci život za takú, ktorej náprava a schopnosť viesť riadny život v budúcnosti je výrazne sťažená.

Pri takto zistených nielen okolnostiach spáchania trestného činu, ale aj osoby obžalovaného, jeho predchádzajúceho spôsobu života a možností jeho nápravy bolo podľa názoru odvolacieho súdu preto potrebné pri rešpektovaní všetkých zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Tr. zák. trest obžalovanému sprísniť, pričom za primeraný, zákonný a spravodlivý považoval odvolací súd trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov nepodmienečne.

Pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému na „iba“ samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. vplývala významne tá okolnosť, že sa k spáchaniu obzvlášť závažného zločinu priznal, tento úprimne oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný z jeho spáchania. Ak by sa tak nestalo a vina by bola obžalovanému preukázaná po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, bolo by u neho vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam na mieste ukladanie výrazne prísnejšieho trestu.

Uložený nepodmienečný trest na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby teda dostatočne teda zohľadňuje aj priznanie sa obžalovaného k spáchanému trestnému činu, ako aj jeho vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, všetky okolnosti spáchania trestného činu a zároveň v rámci individuálnej prevencie vytvorí vhodné podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a v rámci generálnej prevencie dostatočným spôsobom zabezpečí odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania obdobných trestných činov a tiež dodá pocit právnej istoty a spravodlivosti u ostatných

členov spoločnosti. Až takýto trest zároveň jednoznačne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Pretože obžalovaný spáchal obzvlášť závažný zločin a bol mu uložený trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov, odvolací súd ho na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. obligatórne zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o odvolanie poškodených A. B., C. B. a D. E., odvolací súd v zásade uvádza, že aj keď poškodení v písomných dôvodoch odvolania argumentovali, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy si uplatnili v zmysle § 46 ods. 3 Tr. por. a zákon č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov použili iba na výpočet výšky nemajetkovej ujmy, ich odvolanie nie je možné považovať za dôvodné. Pre určenie výšky nemajetkovej ujmy a rozhodnutie o nej nebolo na hlavnom pojednávaní vykonané (a ani navrhované) žiadne potrebné dokazovanie (dvaja poškodení neboli dokonca vypočutí ani len v prípravnom konaní), čo je prekážkou pre jeho priznanie nielen súdom prvého stupňa, ale aj odvolacím súdom. Prípadné vykonanie dokazovania v tomto smere (ktoré ani nebolo navrhované odvolaciemu súdu v rámci podaného odvolania týchto poškodených) by len nadbytočne oddialilo skončenie tohto (väzobného) trestného stíhania.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a sám obžalovanému podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia (výrok I.) a zároveň podľa § 319 Tr. por. odvolanie poškodených A. B., C. B. a D. E. ako nedôvodné zamietol (výrok II.). Výroky o vine, ako aj uložených ochranných opatreniach v napadnutom rozsudku zostali týmto nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.